

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi valtiontalouden tarkastuksesta annetun lain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan valtiontalouden tarkastuksesta annettua lakia muutettavaksi siten, että siitä poistetaan tilimuistutusmenettelyä koskevat säännökset, jotka eivät vastaa tarkastusviraston tehtäviä ja toiminnan nykyistä luonetta.

Lisäksi ehdotetaan, että tarkastusviraston

pääjohtajan ja osastopäälliköiden virat voivat olla sopimuspalkkaisia. Esitys liittyy tältä osin valtion vuoden 1982 tulo- ja menoarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Muutokset on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivästä maaliskuuta 1982.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne ja ehdotetut muutokset

Valtiontalouden tarkastuksesta annetun lain (967/47) 8 §:n 1 momentin (365/79) mukaan valtiontalouden tarkastusviraston tarkastusneuvosto voi, jos tarkastusviraston valvontaan kuuluvassa toiminnassa on virheellisellä menettelyllä aiheutettu valtiolle vahinkoa ja vahinko on saman lain 10 §:ssä määritellyn tilivelvollisen tuottama, käsitellä asian tilimuistutusasiaina ja velvoittaa tilivelvollisen tai hänen oikeudenomistajansa pesän varoilla korvaamaan vahingon valtiolle.

Lain 8 §:n 2 momentin mukaan tarkastusviraston tulee, jos virheellinen menettely käsittelee rikoksen, ilmoittaa siitä viralliselle syyttäjälle syytteen tekemistä varten, jollei rikos ole niin vähäinen, että tässä laissa säädettyjä toimenpiteitä on pidettävä riittävinä.

Tilimuistutusmenettely on siten tarkoitettu eräänä vaihtoehtona sovellettavaksi tapauksiin, joihin ei sisälly rikosta tai joiden sisältämä rikos on niin vähäinen, ettei rangaistusvaatimuksen esittämiseen ole aihetta.

Valtiontalouden tarkastuksesta annetun lain edeltäjän, valtion revisiolaitoksesta annetun lain (126/31), mukaan korvausvelvollisuuden perustaksi riitti syy-yhteys aiheutuneen vahingon ja virheellisen menettelyn välillä. Nykyisessä laissa asetettiin korvausvelvollisuuden edellytykseksi myös vahingon aiheuttaneen tilivelvollisen tuottamus. Tämä ja oikeudenkäymiskaaren 17 luvun muutoksella vuonna 1948 voimaan saatettu vapaan todistusharkinnan periaate vähensivät merkittävästi summittaisen asiakirjaprosessin luonteisen tilimuistutusmenettelyn arvoa varsinaiseen tuomioistuinprosessiin verrattuna. Saman suuntaisesti on myöhemmin vaikuttanut vuonna 1974 voimaan tullut uusi vahingonkorvauslainsäädäntö. Se sisältää säännökset vahingon aiheuttajan korvausvastuusta ja korvauksen sovittelusta. Vahingonkorvauslain (412/74) ja muiden vahingonkorvausta koskevien säännösten yhdenmukaista soveltamista valtionhallinnossa ohjaavana toimielimenä on valtionkonttorin apuna valtionhallinnon vahingonkorvauslautakunta. Tilivelvollisen virkamiehen korvattavan vahingon määrä voidaan siten selvittää ja korvauksen periminen toi-

meenpanna myös ilman tilimuistutusmenettelyä. Vahingonkorvauslain säännöksiä on sovellettu 1 päivästä toukokuuta 1979 myös määrättäessä vahingonkorvausta tilimuistutusmenettelyssä.

Koska tilimuistutusmenettelyssä on kysymys ainoastaan valtiolle tuotetun vahingon korvaamisesta, on valtion kannalta edullisin ja siten ensisijainen menettelytapa se, että vahingon tuottanut tilivelvollinen vapaaehtoisesti korvaa vahingon tai sitoutuu sen korvaamiseen. Jos sopimukseen korvauksen suorittamisesta ei kuitenkaan päästä, voidaan korvausta hakea oikeudenkäyntiteitse. Käytännössä nämä menettelytavat ovatkin syrjäyttäneet tilimuistutusmenettelyn.

Tilimuistutusmenettely on valtiontalouden tarkastuksesta annetun lain voimaan tulon jälkeen pantu vireille vain 17 kertaa. Kahdeksassa tapauksessa tarkastusneuvosto on velvoittanut tilivelvolliset suorittamaan valtiolle vahingonkorvausta. Kahdessa näistä tapauksista korkein hallinto-oikeus on vapauttanut tilivelvolliset korvausvelvollisuudesta ja yhdessä tapauksessa se on katsonut yhden tilivelvollisen korvausvelvolliseksi ja vapauttanut muut. Viimeinen tilimuistutusasia on käsitelty tarkastusneuvostossa vuonna 1959. Tämä jo Ruotsin vallan ajalta peräisin oleva menettely on osoittautunut varsinaiseen oikeudenkäyntiin verrattuna epätarkoituksenmukaiseksi ja myös valtion taloudellisten etujen turvaamisen kannalta tarpeettomaksi. Siitä luopumisen ei ole havaittu aiheuttaneen valtiolle taloudellisia menetyksiä.

Valtion tehtävien kasvu ja sen myötä tapahtunut valtion taloudenhoidon kehitys ovat asettaneet tarkastusviraston työmenetelmille ja toiminnan luonteelle uusia vaatimuksia, joiden kanssa tilimuistutusmenettelyä koskevat säännökset eivät ole yhteensovitettavissa. Myös tarkastusneuvoston tosiasiallinen asema on viraston toiminnan kehittymisen myötä muuttunut. Sen edeltäjä revisioneuvosto samoin kuin sitä edeltänyt revisioioikeus toimivat monessa suhteessa tuomioistuinten tapaan.

Ne olivat tarkastustoiminnan osalta lähinnä vain päätöksentekuelimiä. Niiden jäsenet eivät puuttuneet tarkastusten suoritukseen tai muuhun päätöksentekoa edeltäneeseen asioiden valmisteluun. Tarkastusneuvosto sen sijaan on aktiivisesti ohjannut tarkastustoimintaa. Tarkastusosastojen päällikköinä toimivat tarkastusneuvoston jäsenet ovat johtaneet tarkastustoimintaa omilla toimialueillaan ja osallistuneet merkittävästi tarkastuksiin liittyvien asioiden valmisteluun jo ennen niiden esittelyä tarkastusneuvostolle. Tämä merkitsee tilimuistutusmenettelyn osalta esitutkinnan ja tuomiovallan käytön välisen selkeän rajan puuttumista. Näin voidaan tilimuistutusta koskevien säännösten voimassaolo yleisten oikeusperiaatteidenkin kannalta asettaa kysymyksenalaiseksi.

Edellä mainituista syistä ehdotetaan tilimuistutusmenettelyä koskevat säännökset kumottaviksi. Lisäksi lakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että tarkastusviraston pääjohtajan ja osastopäällikön virat voivat olla sopimuspalkkaisia. Tämä vastaa keskusvirastojen osalta viime vuosina yleisesti noudatettua käytäntöä.

Lakiin ehdotetaan samalla tehtäväksi eräitä vähäisiä teknisiä muutoksia ja tarkistuksia.

2. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu valtiontalouden tarkastusviraston aloitteen pohjalta. Oikeusministeriö ja valtiokonttori ovat antaneet asiasta lausunnon.

3. Esityksen taloudelliset ja organisatoriset vaikutukset

Esityksellä ei ole suoranaisia taloudellisia vaikutuksia. Organisaatorisesti tilimuistutusmenettelyn poistaminen merkitsee tarkastusviraston aseman ja toiminnan tarkistamista muuttunutta tosiasiallista tilannetta vastaavaksi.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

Voimassa olevassa valtiontalouden tarkastuksesta annetussa laissa on tilimuistutusmenettelyä koskevia säännöksiä 5 §:n 3 momentissa,

8 §:n 1 ja 2 momentissa, 9 §:n 1 momentissa sekä 10—12 ja 14—17 §:ssä. Nämä säännökset ehdotetaan kumottavaksi tai sanonnaltaan tarkistettaviksi siten, että tilimuistutusmenettelyä koskevat kohdat poistetaan. Samalla on

tarpeen eräiltä osin muuttaa säännösten järjestystä.

2 §. Pykälän 1 momentti ehdotetaan tarkistettavaksi nykytilannetta vastaavaksi. Postisäästöpankki on muutettu vuoden 1970 alusta Postipankiksi. Valtion Metallitehtaista on muodostettu vuoden 1950 lopulla valtionyhtiö Valmet Oy, joka kuuluu tarkastusviraston toimivallan piiriin valtionenemmistöisten osakeyhtiöiden toiminnan tarkastuksesta annetun lain (968/47) nojalla.

4 §. Pykälässä olevaan virkojen ja toimien luetteloon ehdotetaan lisättäviksi tarkastusvirastoon perustetut suunnittelupäällikön ja erikoistutkijan sopimuspalkkaiset virat sekä siitä poistettavaksi apulaiskirjaajan toimi. Samalla ehdotetaan keskusvirastojen osalta yleisesti noudatetun käytännön mukaisesti, että pääjohtajan ja osastopäälliköiden virat voivat olla sopimuspalkkaisia. Säännöstä ehdotetaan lisäksi täydennettäväksi siten, että siihen lisätään maininta tilapäisistä toimihenkilöistä.

8 §. Pykälään ehdotetaan siirrettäväksi voimassa olevan lain 9 §:n 1 momenttia vastaava säännös.

9 §. Pykälään ehdotetaan siirrettäväksi voimassa olevan lain 13 §:ää vastaava säännös. Säännöstä ehdotetaan samalla muutettavaksi siten, että siitä poistetaan syytteeseen saatta-

mista koskeva maininta. Tarkastusviraston harjantavallasta syytteeseen saattamista koskevalta osin on ehdotettu säädettäväksi 11 §:ssä.

10 §. Pykälään ehdotetaan siirrettäväksi voimassa olevan lain 9 §:n 2 momenttia vastaava säännös.

11 §. Pykälään ehdotetaan siirrettäväksi voimassa olevan lain 8 §:n 2 ja 3 momenttia vastaavat säännökset. Samalla ensin mainittua ehdotetaan muutettavaksi siten, että tarkastusviraston velvollisuus ryhtyä säännöksessä tarkoitettuihin toimenpiteisiin tulisi toissijaiseksi verrattuna niihin viranomaisiin, laitoksiin ja liikeyrityksiin, joiden taloudenhoidossa virheelinen menettely on havaittu.

19 §. Säännös ehdotetaan tarpeettomana kumottavaksi.

2. Voimaantulo

Laki on tarkoitus saattaa voimaan 1 päivästä maaliskuuta 1982, josta lukien vuoden 1982 tulo- ja menoarvioesityksessä ehdotetaan tarkastusvirastoon perustettavaksi sopimuspalkkaiset pääjohtajan ja osastopäälliköiden virat.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

valtiontalouden tarkastuksesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan valtiontalouden tarkastuksesta 23 päivänä joulukuuta 1947 annetun lain (967/47) 5 §:n 3 momentti ja 12—17 ja 19 § sekä muutetaan 2 §:n 1 momentti sekä 4 ja 8—11 §,

sellaisina kuin niistä ovat osittain muutettuina 4 § 9 päivänä huhtikuuta 1965 annetulla lailla (200/65) ja 8 § 23 päivänä maaliskuuta 1979 annetulla lailla (365/79), näin kuuluviksi:

2 §

Tarkastusvirasto suorittaa valtion viranomaisten, laitosten ja liikeyritysten taloudenhoidon tarkastusta ja valvontaa. Sen lisäksi viraston tulee, asetuksella ehkä säädettävien rajoituksin, muutoinkin valvoa ja tarkastaa valtion varojen käyttöä ja valtion omaisuuden hoitoa sekä niitä koskevaa tilinpitoa. Tarkastus ja valvonta ei kuitenkaan käsitä eduskunnan taloudenhoitoa ja sen vastattavina olevien rahastojen hallintoa eikä Suomen Pankin, Postipankin eikä kansaneläkelaitoksen toimintaa.

4 §

Tarkastusvirastossa voi olla pääjohtajan, osastopäällikön, suunnittelupäällikön, toimistopäällikön, erikoistutkijan, ylitarkastajan ja tarkastajan virkoja sekä apulaistarkastajan, notaarin, kirjaajan, kanslistin, toimistoapulaisen, konekirjoittajan ja vahtimestarin toimia.

Pääjohtajan, osastopäällikön, suunnittelupäällikön ja erikoistutkijan virat voivat olla sopimuspalkkaisia.

Tarkastusvirastossa voi olla myös ylimääräisiä toimenhaltijoita ja tilapäisiä toimihenkilöitä.

Tarkastusvirasto voi käyttää apunaan asiantuntijoita.

8 §

Jos tarkastusviraston valvontaan 2 §:n 1 momentin mukaan kuuluvassa toiminnassa on virheellisellä menettelyllä aiheutettu valtiolle vahinkoa, tarkastusviraston tulee ilmoittaa siitä asianmukaista toimenpidettä varten sille valtion viranomaiselle, laitokselle tai liikeyritykselle, jonka taloudenhoidossa virheellisyys on havaittu. Jos virheellinen menettely on todettu muussa 2 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitetussa varojen käytössä, ilmoitus on tehtävä tätä toimintaa yleisesti valvovalle valtion viranomaiselle.

9 §

Jos havaittu virheellisyys koskee niin vähäistä rahamäärää, että asian selvittämisestä, sen edelleen käsittelemisestä tarkastusvirastossa tai oikaisun toimeenpanosta katsotaan aiheutuvan työtä tai kustannuksia enemmän kuin virheellisyydestä on aiheutunut vahinkoa, tarkastusvirasto voi asetuksella säädettävissä rajoissa päättää, että asia ei anna aiheutta toimenpiteisiin.

Tehtäessä 1 momentissa tarkoitettua päätöstä on otettava huomioon, onko virheellinen

menettely jatkunut tai onko toimenpiteisiin ryhtyminen virheen johdosta tarpeen periaatteellisista syistä.

10 §

Valtion viranomaisen, laitoksen ja liikeyrityksen on annettava tarkastusvirastolle tieto toimenpiteestä, johon 8 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen johdosta on ryhdytty.

11 §

Jos virheellinen menettely käsittää rikoksen eikä 8 §:ssä tarkoitettu viranomainen, laitos tai liikeyritys ryhdy toimenpiteisiin asianomaisen saattamiseksi syytteeseen, tarkastusviraston tulee ryhtyä tällaisiin toimenpiteisiin.

Jos rikos on vähäpätöinen, tarkastusvirasto voi olla ryhtymättä 1 momentissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin.

Palvelussuhteessa valtiolle aiheutetun vahingon korvaamisesta on voimassa, mitä siitä on erikseen säädetty.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 198 .

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanemiseksi tarpeellisiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 9 päivänä lokakuuta 1981

Tasavallan Presidentin estyneenä ollessa

Pääministeri

MAUNO KOIVISTO

Valtiovarainministeri *Abti Pekkala*

Laki

valtiontalouden tarkastuksesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan valtiontalouden tarkastuksesta 23 päivänä joulukuuta 1947 annetun lain (967/47) 5 §:n 3 momentti ja 12—17 ja 19 § sekä muutetaan 2 §:n 1 momentti sekä 4 ja 8—11 §, sellaisina kuin niistä ovat osittain muutettuina 4 § 9 päivänä huhtikuuta 1965 annetulla lailla (200/65) ja 8 § 23 päivänä maaliskuuta 1979 annetulla lailla (365/79), näin kuuluviksi:

Voimassa oleva laki

2 §.

Tarkastusvirasto suorittaa valtion viranomaisen, laitosten ja liikeyritysten taloudenhoidon tarkastusta ja valvontaa. Sen lisäksi viraston tulee, asetuksella ehkä määrättävin rajoituksin, muutoinkin valvoa ja tarkastaa valtion varojen käyttöä ja valtion omaisuuden hoitoa sekä niitä koskevaa tilinpitoa. Valvonta ja tarkastus ei kuitenkaan käsitä eduskunnan taloudenhoitoa ja sen vastattavina olevien rahastojen hallintoa eikä Suomen Pankin, postisäästöpankin, kansaneläkelaitoksen ja Valtion Metallitehtaiden toimintaa.

4 §.

Tarkastusvirastoon voidaan asettaa seuraavia peruspalkkaisen viran tai toimen haltijoita:

pääjohtaja, osastopäällikkö, toimistopäällikkö, ylitarkastaja, tarkastaja, apulaistarkastaja, notaari, kirjaaja, *apulaiskirjaaja*, kanslisti, toimitoapulainen, konekirjoittaja ja vahtimestari.

Lisäksi voi virastossa olla ylimääräisen toimen haltijoita.

Virasto voi käyttää apunaan asiantuntijoita.

5 §

Tarkastusneuvoston istunnossa, jossa käsitellään 8 §:n 1 momentissa tarkoitettua asiaa, tulee puheenjohtajalla tai ainakin yhdellä istuntoon osallistuvalla jäsenellä taikka istuntoon kutsutulla sijaisjäsenellä olla kelpoisuus tuomarin virkaan ja kokemusta tuomarin tehtävissä.

Ehdotus

2 §

Tarkastusvirasto suorittaa valtion viranomaisten, laitosten ja liikeyritysten taloudenhoidon tarkastusta ja valvontaa. Sen lisäksi viraston tulee, asetuksella ehkä *säädettyinä* rajoituksin, muutoinkin valvoa ja tarkastaa valtion varojen käyttöä ja valtion omaisuuden hoitoa sekä niitä koskevaa tilinpitoa. *Tarkastus ja valvonta* ei kuitenkaan käsitä eduskunnan taloudenhoitoa ja sen vastattavina olevien rahastojen hallintoa eikä Suomen Pankin, *Postipankin* eikä kansaneläkelaitoksen toimintaa.

4 §

Tarkastusvirastossa voi olla pääjohtajan, osastopäällikön, *suunnittelupäällikön*, toimistopäällikön, *erikoistutkijan*, ylitarkastajan ja tarkastajan virkoja sekä apulaistarkastajan, notaarin, kirjaajan, kanslistin, toimitoapulaisen, konekirjoittajan ja vahtimestarin toimia.

Pääjohtajan, osastopäällikön, suunnittelupäällikön ja erikoistutkijan virat voivat olla sopimuspalkkaisia.

Tarkastusvirastossa voi olla myös ylimääräisiä toimenhaltijoita ja tilapäisiä toimihenkilöitä.

Tarkastusvirasto voi käyttää apunaan asiantuntijoita.

(3 momentti kumotaan)

Voimassa oleva laki

Ehdotus

8 §.

Jos tarkastusta suoritettaessa on havaittu, että tarkastusviraston valvontaan 2 §:n 1 momentin mukaan kuuluvassa toiminnassa on virheellisellä menettelyllä aiheutettu valtiolle vahinkoa ja vahinko on 10 §:ssä tarkoitetun tilivelvollisen tuottama, tarkastusneuvosto voi käsitellä asian tilimuistutusasiana ja velvoittaa tilivelvollisen tai hänen oikeudenomistajansa, pesän varoilla, korvaamaan vahingon valtiolle. Vahingonkorvausta määrättäessä on noudatettava, mitä vahingonkorvauslaissa (412/74) ja työsopimuslaissa (320/70) on säädetty työntekijän ja virkamiehen korvausvastuusta.

Mikäli virheellinen menettely käsittää rikoksen, tarkastusviraston tulee ilmoittaa siitä viralliselle syyttäjälle syytteen tekemistä varten, jollei rikos ole niin vähäinen, että tässä laissa säädettyjä toimenpiteitä on pidettävä riittävinä.

Tilivajausasioissa noudatettakoon, mitä niistä on erikseen määrätty.

9 §.

Virheellisestä menettelystä, joka ei aiheuta 8 §:ssä mainittuja toimenpiteitä, tarkastusviraston tulee muuta asianmukaista toimenpidettä varten ilmoittaa sille valtion viranomaiselle, laitokselle tai liikeyritykselle, jonka taloudenhoidossa virheellisyys on havaittu taikka, jos virheellinen menettely on todettu muussa 2 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitetussa varojen käytössä, omaisuuden hoidossa tai tilinpidossa, varojen käyttäjän, omaisuuden hoitajan tai tilien pitäjän toimintaa yleisesti valvovalle valtion viranomaiselle.

Toimenpiteestä, johon tarkastusviraston ilmoituksen johdosta on ryhdytty, sekä sen tuloksesta on annettava tieto tarkastusvirastolle.

10 §.

Tilivelvollisella tarkoitetaan tässä laissa joikaista, joka tarkastusviraston valvontaan 2 §:n 1 momentin mukaan kuuluvalla alalla on päättänyt tai hyväksynyt tulouttamis- tai maksattamistoimenpiteen tahi, eriyvää mielipidettä ilmoittamatta, sellaisen esiteltyt taikka joka on allekirjoittanut tai varmentanut maksumääräyksen tahi allekirjoittanut tili-ilmoituksen. Sen lisäksi on tilivelvollinen se, joka hoitaa valtion rahavaroja tai muuta hänen hoitoonsa uskottua valtion omaisuutta taikka jolla on erityinen velvollisuus valvoa valtion varallisuus oikeudel-

8 §

Jos tarkastusviraston valvontaan 2 §:n 1 momentin mukaan kuuluvassa toiminnassa on virheellisellä menettelyllä aiheutettu valtiolle vahinkoa, tarkastusviraston tulee ilmoittaa siitä asianmukaista toimenpidettä varten sille valtion viranomaiselle, laitokselle tai liikeyritykselle, jonka taloudenhoidossa virheellisyys on havaittu. Jos virheellinen menettely on todettu muussa 2 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitetussa varojen käytössä, ilmoitus on tehtävä tätä toimintaa yleisesti valvovalle valtion viranomaiselle.

9 §

Jos havaittu virheellisyys koskee niin vähäistä rahamäärää, että asian selvittämisestä, sen edelleen käsittelemisestä tarkastusvirastossa tai oikaisun toimeenpanosta katsotaan aiheutuvan työtä tai kustannuksia enemmän kuin virheellisyydestä on aiheutunut vahinkoa, tarkastusvirasto voi asetuksella säädettävissä rajoissa päättää, että asia ei anna aiheutta toimenpiteisiin.

Tehtäessä 1 momentissa tarkoitettua päätöstä on otettava huomioon, onko virheellinen menettely jatkunut tai onko toimenpiteisiin ryhtyminen virheen johdosta tarpeen periaatteellisista syistä.

10 §

Valtion viranomaisen, laitoksen ja liikeyrityksen on annettava tarkastusvirastolle tieto toimenpiteestä, johon 8 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen johdosta on ryhdytty.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

lisia etuja tai valtion rahavaroja tai muun omaisuuden hoitoa tahi sitä koskevaa tilinpitoa.

Mitä tilivelvollisesta on säädetty, ei kuitenkaan koske valtioneuvoston jäsentä eikä oikeuskansleria.

11 §.

Ennen kuin tilimuistutuksia otetaan tarkastusneuvostossa lopullisesti käsiteltäväksi, on tilivelvolliselle, jollei häntä aikaisemmin ole kuultu, varattava tilaisuus selityksen antamiseen.

12 §.

Jos tilivelvollisen korvattava vahinko on aiheutunut siitä, että joku on saanut hänelle kuulumattoman edun, ja tilivelvollisen esittämän selvityksen mukaan asianmukaiseen toimenpiteeseen edun saajaa vastaan on ryhdytty, on tilivelvolliselle ennen tilimuistutustutustuksen lopullista ratkaisemista varattava tilaisuus selvityksen esittämiseen toimenpiteen tuloksista.

13 §.

Jos havaittu virheellisyys koskee niin vähäistä rahamäärää, että asian selvittämistä, sen edelleen käsittelemistä tarkastusvirastossa, asianomaisen syytteeseen saattamisesta tai oikaisun toimeenpanosta katsotaan aiheutuvan työtä tai kustannuksia enemmän, kuin virheellisydestä on aiheutunut vahinkoa, tarkastusvirasto voi asetuksella määrättävissä rajoissa päättää, että asia saa raueta. Päätöstä tehtäessä on otettava huomioon, toistuuko virheellisyys samoissa tilaisissa useasti, onko virheellinen menettely jatkunut tai onko toimenpiteisiin ryhtyminen virheen johdosta tarpeen periaatteellisista syistä.

14 §.

Mikäli valtion taloudenhoidossa on havaittu menetellyn voimassa olevien säännösten tai määräysten vastaisesti, mutta toiminta on ollut valtion talouden kannalta ilmeisesti edullista, tarkastusneuvosto voi päättää, että tilimuistutuksia saa raueta.

11 §

Jos virheellinen menettely käsittää rikoksen eikä 8 §:ssä tarkoitettu viranomainen, laitos tai liikeyritys ryhdy toimenpiteisiin asianomaisen saattamiseksi syytteeseen, tarkastusviraston tulee ryhtyä tällaisiin toimenpiteisiin.

Jos rikos on vähäpätöinen, tarkastusvirasto voi olla ryhtymättä 1 momentissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin.

Palvelussuhteessa valtiolle aiheutetun vahingon korvaamisesta on voimassa, mitä siitä on erikseen säädetty.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

15 §.

Tilimuistutusiasia on ilmoitettava tarkastusneuvoston käsiteltäväksi kahden vuoden kuluessa siitä, kuin tilit, joihin sisältyvää virheelistä menettelyä muistutus koskee, ovat tarkastettavassa kunnossa tarkastusvirastoon saapuneet tai tarkastusvirastolle on ilmoitettu niiden olevan asianomaisessa virastossa tai laitoksessa tarkastusviraston virkamiehen tarkastettavina.

Tilivelvollisella ei ole 1 momentissa säädetyn määräajan kuluttua korvausvelvollisuutta, mikäli korvausvaatimus ei aiheudu rikoksesta.

16 §.

Sillä, joka tilimuistutusiassa on velvoitettu suorittamaan korvausta valtiolle, on oikeus hakea muutosta tarkastusneuvoston päätökseen korkeimmalta hallinto-oikeudelta kolmenkymmenen päivän kuluessa siitä, kuin hän on saanut päätöksestä tiedon.

17 §.

Tarkastusneuvoston päätös, jolla tilimuistutusiassa on velvoitettu suorittamaan korvausta valtiolle, pannaan täytäntöön niinkuin alioikeuden tuomio.

19 §.

Valtion revisiolaitoksen peruspalkkaisen viran tai toimen haltija on velvollinen vastaanottamaan hänelle soveltuvan peruspalkkaisen viran tai toimen valtiontalouden tarkastusvirastossa. Viran tai toimen haltija, jota ei määrätä sanotunlaiseen virkaan tai toimeen, asetetaan lakkautuspalkalle.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 198 .

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanemiseksi tarpeellisiin toimenpiteisiin.
